

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Alexander Ep. 11. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

S ALEXANDER EP. 11. Augusti.

IN uno vultu & Philosophum, & Carbonarium
& Episcopum, & Christi Martyrem agnosco.
Poterat equidem ALEXANDER inter sapientie
candidatos facile princeps esse, cum ipsi jam ho-
nores suum clientem ambirent. Sed maluit illa
honestiore ambitu sordidatus cælum presare &
inter silvas abditus, quibus stultissima mundi vota
notaret damnaretque, carbones facere. Interea
advenit Gregorius Pont. (is qui à magnis militibus
factis nomen habet) Comanis Præsulem datam.
Hic cum omnium vota in opulentos & genere
ac clientelis nobiles spectarent, unus Gregorius
virtutem potius ait in solium extellendam, ubi
ubi demum illa etiam sub lacero pallio latitaret.
Quin igitur (cum resu è turbâ nescio quis subdit)
dictatorem ab aratro nobis, aut certe à carboni-
bus suis ALEXANDRVM adduci imperas, splendore
temque jam antè à rogo suo insulâ insuper exor-
nas? Enimverò Nunine ira suggerente jubet ad-
duci hominem Pontifex: mox indolem & mo-
destiam altius æstimans pro imperio vitæ osten-
nem sibi explicare; eâ intellectâ & sordibus ab-
sterfis mitrâ indui, indutum ad concionem ducere
jubet. Tunc enimverò ALEXANDRVM Præsulem
suum civis jam non inviti salutarunt, finitque
cum plausu fabula. Ille cum sanctè diu munus
suum administrasset, à fidei hostibus demum ve-
exustus iterum carbones dedit, sed quibus Ecclē-
sia hunc diem pulchrius quàm gemmis suos ob-
antiquitas signat. Ex S. Gregor. Thaum. & Vind.
Rader.

Oranes delectat colitudo, sed humilitas gradus.

1. Aug. Quid tendis pedem ultra te? cadere vis, non ascen-
dere, à gradu incipe. & ascendisti. Aug. epist. 18.

S. SVSANNA VIRC. MART.

II. Augusti.

V Nam lex vetus nobis SVSANNAM laudat, pu-
diciæ matronalis exemplar; multò rectiùs
nos alteram, virginitatis speculum & post sangui-
nem pro Christo fufum longè pulchriorem illà
alterà. Quare oculos etiam Maximiani in se, sed
longè antè Christi rapuit; ejus thalamo ut ser-
varet sese, illius amores contempfit. Quid, quòd
eos, qui conciliare SVSANNAM Maximiano adla-
borarunt, priùs SVSANNA Christo conciliavit;
Eam ob rem cum grave virgini certamen immi-
neret, ab Imperatrice Serenà (Christo clam jam
tunc addicta hæc erat) in aulam evocata est. Ibi
cum totos dies precibus se & adhortationibus
mutuis armassent, in pugnam denique proitura
SVSANNA domum concessit. Nec multò post ad-
fuit Maximianus & malis auspiciis amoris ædes
castas necquicquam oppugnavit. Nam rectiùs
SVSANNA Angeli ductu pugnavit, qui ab ædibus
repulit profanum. Successit Maximiano Imp. Dio-
cletianus, Macedonio misso, qui ad Deorum sa-
crificium velut ad fœdus invitaret tam fortiter
decertantem. Sed nimirum geminum hostem
triumphare etiam hæc SVSANNA debebat. Et verò
triumphavit, rectiusque Deo ipsam huius affli-
ctam demonis statuam sacrificavit. Mox eidem
post multa verbera gladio cæsa sanguinem etiam
suum litavit. Istum peplo suo excepit Serena, do-
mumque veluti ingentem thesaurum repottavit.
Et reverà purpam, qualem nunquam antehac